

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 2To/129/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3821010463
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 12. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Tóth
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2021:3821010463.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Tótha a sudcov JUDr. Jozefa Janíka a JUDr. Romana Hargaša v trestnej veci proti obžalovanému O. A., nar. XX.XX.XXXX v D., trvale bytom mesto N., t. č. v Ústave na výkon väzby llava, pre prečin útoku na verejného činiteľa podľa § 323 ods. 1 písm. a) Trestného zákona v jednočinnom súbehu s prečinom útoku na verejného činiteľa podľa § 324 ods. 1 písm. a) Trestného zákona, ods. 2 Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. j) Trestného zákona, o odvolaní prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Prievidza zo dňa 25.10.2021, sp.zn. 2T/74/2021, na verejnom zasadnutí konanom dňa 09.12.2021 takto

rozhodol:

I. Podľa § 319 Tr.por. sa odvolanie prokurátora z a m i e t a , pretože nie je dôvodné.

II. Podľa § 79 ods.1 Tr.por. sa obžalovaný O. A., nar. XX.XX.XXXX v D., ihneď p r e p ú š ť a z väzby na slobodu.

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu Prievidza zo dňa 25.10.2021, sp.zn. 2T/74/2021, bol obžalovaný O. A. uznaný vinným z prečinu útoku na verejného činiteľa podľa § 323 ods. 1 písm. a) Trestného zákona v jednočinnom súbehu s prečinom útoku na verejného činiteľa podľa § 324 ods. 1 písm. a) Trestného zákona, ods. 2 Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. j) Trestného zákona na tom skutkovom základe, že

dňa 01. 06. 2021 v čase približne o 22.15 hod. na schodisku pred bytovým domom v N., na ulici E. č. XX/XX, potom čo bola na miesto privolaná hliadka Mestskej polície Prievidza v zložení T. B. a U. K., ktorí prišli preveriť oznámenie, že obžalovaný ruší nočný klud, pri pokuse o jeho stotožnenie sa im tento vulgárne vyhráždal, že ich zabije a poštvie na nich svojho psa, následne obžalovaný vošiel do vchodu uvedeného bytového domu a po príchode hliadky OO PZ Prievidza v zložení práp. X. I. (ČOZ: 307068) a práp. W. P. (ČOZ: 312010) v tomto bytovom dome na 4. poschodí pred bytom obžalovaného opätovne odmietol napriek výzve hliadky OO PZ preukázať svoju totožnosť a po poučení, že môže byť predvedený v zmysle zákona o Policajnom zbore na Obvodné oddelenie PZ v Prievidzi za účelom zistenia jeho totožnosti a pokiaľ bude klásť pasívny alebo aktívny odpor, môžu byť voči nemu použité donucovacie prostriedky, na čo reagoval tým, že opätovne odmietol preukázať svoju totožnosť, v dôsledku čoho ho člen hliadky OO PZ W. P. chytil za rameno a uviedol mu, že bude predvedený, kedy sa mu obžalovaný vytrhol a začal sa rukami zaháňať okolo seba, následne boli proti nemu použité donucovacie prostriedky, obžalovaný však pokračoval v kladení aktívneho odporu, kopal okolo seba, pričom zasiahol poškodeného X. I. do nohy a potom, čo mu boli založené putá, s ním hliadka OO PZ a člen Mestskej polície Prievidza T. B. nastúpili do výťahu, kde však obžalovaný pokračoval v agresívnom správaní, kopal okolo seba a vulgárne sa vyhráždal prítomným policajtom, že ich zabije, pamätá si ich tváre a všetci sú mŕtvi, pričom počas presunu sa výťah neočakávane zastavil na prvom poschodí a po otvorení dverí, kedy sa obžalovaný ocitol tvárou v tvár k poškodenému X. I. tohto kopol do kolena pravej nohy a do brucha, v dôsledku čoho tento vypadol z výťahu, zavreli sa za ním dvere, k eskorte sa opäť pripojil na prízemí, kde ho obžalovaný opätovne

minimálne 3 krát kopol do oblasti nôh, následne bol obžalovaný eskortovaný služobným motorovým vozidlom na OO PZ Prievidza, kde sa počas jazdy opätovne vyhrážal zabitím prítomným policajtom X. I., W. P. a T. K. (ČOZ: 316348) a po umiestnení v zadržiavacej miestnosti Obvodného oddelenia PZ Prievidza, ul. Košovská cesta č. 5, Prievidza pokračoval vo vyhrážkach zabitím príslušníkovi OO PZ Prievidza T. K. (ČOZ: 316348), kde uvedeným konaním spôsobil poškodenému X. I. zranenia, a to pomliaždenie pravého bedrového zhybu s podkožným krvným výronom a pomliaždenie chrbta pravej ruky s odreninou kože, ktoré si vyžiadali lekárske ošetrenie a narušenie obvyklého spôsobu života poškodeného v dĺžke 5 dní.

Za to bol odsúdený podľa § 323 ods. 1, § 41 ods. 1, § 38 ods. 2, § 36 písm. l), § 37 písm. h) Trestného zákona k úhrnnému trestu odňatia slobody 15 (pätnásť) mesiacov, výkon ktorého mu bol podľa § 49 ods. 1 písm. a) a § 50 ods. 1 Trestného zákona podmiennečne odložený na skúšobnú dobu 24 (dvadsaťštyri) mesiacov. Podľa § 73 ods. 2 písm. d) Trestného zákona súd obžalovanému O. A. uložil aj ochranné psychiatrické liečenie ústavnou formou.

Citovaný rozsudok nenadobudol právoplatnosť, pretože bol ihneď po jeho vyhlásení napadnutý odvolaním prokurátora proti výroku o treste v neprospech obžalovaného. V písomných dôvodoch odvolania uviedol, že predmetný rozsudok prvostupňového súdu považuje vo vzťahu k výroku o vine obžalovaného za zákonný a dôvodný a rovnako tak nemá žiadne výhrady voči konaniu, ktoré jeho vydaniu predchádzalo. Nestotožňuje sa však s výrokom o uložení trestu odňatia slobody v trvaní 15 mesiacov s podmiennečným odkladom na dobu 24 mesiacov vzhľadom na okolnosti prípadu. Súd svoje rozhodnutie o treste zdôvodnil tým, že na prevýchovu obžalovaného postačuje vplyvať uložením podmiennečného trestu, prihliadnuc na skutočnosť, že obžalovaný doposiaľ nebol súdne trestaný, priestupkovo bol postihnutý dvakrát. Obžalovaný sa odo dňa 01.06.2021 nachádza vo výkone väzby, čo podľa názoru súdu tiež plní svoj prevýchovný účel. S uvedeným záverom súdu prokurátor nesúhlasí. Trest odňatia slobody ukladaný v trestnom konaní je primárne koncipovaný ako nepodmiennečný trest. Až za predpokladu splnenia zákonných podmienok upravených v § 49 Trestného zákona je súd oprávnený pristúpiť k podmiennečnému odkladu uloženého trestu odňatia slobody. Žiadny páchatel trestnej činnosti nemá zákonný nárok na podmiennečný odklad výkonu trestu odňatia slobody, k tomuto možno pristúpiť len po splnení zákonných podmienok. V predmetnej trestnej veci má prokurátor za to, že neboli naplnené podmienky podmiennečného odkladu výkonu uloženého trestu odňatia slobody predpokladané ust. § 49 ods. 1 písm. a) Trestného zákona. Súd sa dostatočne nevysporiadal s komplexnými okolnosťami prípadu, predovšetkým so spôsobom spáchania trestných činov, ako aj s mierou zavinenia a osobou obžalovaného. Obžalovaný svojím protiprávnym konaním preukázal absenciu akéhokoľvek rešpektu voči verejnej autorite - policajtom PZ a hliadke Mestskej polície. Protiprávne konanie obžalovaného bolo vulgárne, agresívne a násilnej povahy, čo sa prejavilo predovšetkým vo fyzickom napadnutí konajúceho policajta PZ, rovnako aj v závažných vyhrážkach smerujúcich voči prítomným osobám konajúcich v postavení verejných činiteľov, čím naplnil aj znak kvalifikovanej skutkovej podstaty prečinu útoku na verejného činiteľa podľa § 324 ods. 1 písm. a), ods. 2 Trestného zákona. Napriek tomu, že obžalovaný bol v čase spáchania trestných činov intoxikovaný viacerými návykovými látkami, jeho ovládacie a rozpoznávacie schopnosti síce boli zmenšené, nie však vymiznuté, z čoho je zrejmé jeho vedomé úmyselné konanie. Obžalovaný je závislý od alkoholu a viacerých nealkoholových drog, po ktorých požití sa javí ako mimoriadne konfliktný, bez ohľadu na to, voči komu svoje agresívne a násilné útoky smeruje. V protiprávnom konaní mu nezabránila ani skutočnosť, že verbálne útoky, ako aj fyzické napadnutie bolo smerované voči príslušníkom hliadky Mestskej polície a policajtov PZ, ktorí u občanov budia prirodzený rešpekt a autoritu. Obvinený okrem závislosti na návykových látkach trpí aj depresiami, pričom ambulantná forma liečby u neho nemala požadovaný efekt, nakoľko bol aj opakovane hospitalizovaný na psychiatrickom oddelení. Rovnako zo znaleckého posudku vyplýva, že pobyt obžalovaného na slobode je pre spoločnosť nebezpečný, preto má za to, že účel uloženého ochranného psychiatrického liečenia ústavnou formou by bol najlepšie dosiahnutý v spojení s výkonom nepodmiennečného trestu odňatia slobody, aby sa zabránilo opätovnému protiprávnemu konaniu obžalovaného, najmä po požití návykových látok, od ktorých je závislý a ktoré u neho vyvolávajú agresívne správanie voči okoliu. Vzhľadom na uvedené objektívne skutočnosti nie je možné sa stotožniť s konštatovaním súdu, že boli naplnené zákonné podmienky pre podmiennečný odklad výkonu trestu, založené najmä na skutočnosti, že obžalovaný doposiaľ nebol súdne trestaný, priestupkovo bol postihnutý len dvakrát. Obžalovaný bol priestupkovo postihnutý raz aj za priestupok voči občianskemu spolunažívaniu, z čoho je zrejmé, že rešpektovanie spoločenských noriem je u neho problematické. V predmetnej trestnej veci tak osoba obžalovaného, ani povaha trestnej veci podľa názoru prokurátora neumožňujú urobiť relevantný záver,

že na dosiahnutie účelu trestu nie je potrebný jeho výkon v ústave na výkon trestu odňatia slobody a obžalovaný zjavne nie je osobou, vzhľadom na ktorú možno dôvodne predpokladať, že na jeho nápravu a ochranu spoločnosti postačí podmienený odklad výkonu trestu. V zmysle § 34 ods. 1 Trestného zákona ukladaný trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti (represívna zložka trestu) a vytvorí podmienky na jeho výchovu (výchovná zložka trestu). Vychádzajúc z princípov humánosti pri ukladaní trestu z uvedeného vyplýva a súdna prax v tomto smere aj fakticky postupuje, že pri ukladaní trestov páchatelom v zásade u prvotrestaných osôb vystupuje do popredia výchovná zložka trestu pred represívnou. U obžalovaného O. A. je s poukazom na zvýšenú závažnosť spáchaných trestných činov, najmä s ohľadom na následok a okolnosti trestnej činnosti, na mieste, aby sa účel trestu dosiahol výkonom v ústave na výkon trestu odňatia slobody. S poukazom na vyššie uvedené prokurátor navrhol, aby Krajský súd v Trenčíne v zmysle § 321 odsek 1 písmeno e) Trestného poriadku zrušil napadnutý rozsudok Okresného súdu v Prievidzi vo výroku o treste a podľa § 322 odsek 3 Trestného poriadku obžalovanému O. A. sám uložil podľa § 323 ods. 1, § 41 ods. 1, § 38 ods. 2, § 36 písm. 1), § 37 písm. h) Trestného zákona úhrnný nepodmienečný trest v prvej polovici zákonnej trestnej sadzby so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona.

K odvolaniu prokurátora sa vyjadril i obžalovaný prostredníctvom svojho obhajcu, kde uviedol, že odvolanie prokurátora považuje za nedôvodné. Prokurátor namieta, že sa okresný súd nevysporiadal s komplexnými okolnosťami prípadu, najmä spôsobom spáchania činu, mierou zavinenia a tým, že protiprávnym konaním preukázal jeho absenciu akéhokoľvek rešpektu voči verejnej autorite, pretože jeho správanie bolo vulgárne, agresívne a násilnej povahy. Obžalovaný poukázal na to, že sa k trestnej činnosti v celom rozsahu priznal ako mu bola kladená za vinu už v prípravnom konaní. Boli splnené podmienky na začatie konania o dohode o vine a treste, ktoré aj inicioval, no prokurátor takéto konanie ani nezačal. Uvedomil si svoje pochybenie už v rámci vyšetrovania, chcel prevziať svoju zodpovednosť za spáchanú trestnú činnosť a prejavil tak úprimnú ľútosť nad skutkom a príslušníkom polície sa aj ospravedlnil. Okrem vyššie uvedených okolností poukazuje na nie celkom správnu argumentáciu prokurátora v odvolaní poukazovaním na jeho násilie, vulgárnosť a nerešpektovanie autority polície. Ide o poukazovanie prokurátora na zákonné znaky skutkovej podstaty prečinov útoku na verejného činiteľa podľa § 323 ods. 1 písm. a/ a § 324 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona. Hypotéza tejto skutkovej podstaty predsa predpokladá na naplnenie jej zákonných znakov násilie, ako aj vyhrážky usmrtením. To sú vlastne vonkajšie prejavy nerešpektovania verejnej autority - polície. Musí ísť súčasne o úmyselné konanie smerujúce k porušeniu objektu chráneného Trestným zákonom. Nie je teda správne a ani zákonné dva krát pripočítavať v jeho neprospech okolnosti, ktoré sú zákonným znakom skutkovej podstaty predmetných prečinov a to aj ako okolnosti odôvodňujúce uloženie nepodmienečného trestu odňatia slobody. Podľa jeho názoru okresný súd vzal do úvahy všetky okolnosti majúce význam pre druh a výšku trestu a určite nepostupoval v rozpore s ustanovením § 49 ods. 1 písm. a) Trestného zákona, ak mu trest odňatia slobody 15 mesiacov podmienenčne odložil na skúšobnú dobu 2 roky. Aj keď sa dopustil násilného trestného činu, tento nezanechal žiadne závažnejšie následky. Preto trest odňatia slobody vo výmere 15 mesiacov u neho ako prvotrestaného nemožno považovať za neprimerane mierny, nezodpovedajúci závažnosti konania. Je potrebné mať na zreteli aj to, že mu bolo uložené ochranné psychiatrické liečenie ústavnou formou, čo je taktiež zásahom do jeho osobnej slobody. Toto však akceptuje, pretože má záujem zbaviť sa závislosti na omamných látkach, ktoré boli spúšťačom jeho trestnej činnosti. Uvedomil, že sa musí tejto závislosti zbaviť a súdom uložená psychiatrická liečba spolu s hrozbou trestu odňatia slobody splní svoj účel v tom, aby sa už trestnej činnosti nedopustil. Má prísľub zamestnania a slušného príjmu, čo doložil aj súdu, teda má perspektívu žiť tak, aby sa už neocitol v situácii, ktorá bola v minulosti dôvodom požívania návykových látok a tým aj zhoršenia psychického stavu. Z vyššie uvedených dôvodov podľa jeho názoru trest uložený okresným súdom s jeho podmieneným odkladom a spolu s uloženým psychiatrickým liečením ústavnou formou je zákonný a preto navrhol odvolanie prokurátora ako nedôvodné zamietnuť.

Na verejnom zasadnutí konanom o odvolaní, prokurátorka krajskej prokuratúry uviedla, že navrhuje vyhovieť odvolaniu okresného prokurátora s tým, aby po zrušení výroku o treste krajský súd sám rozhodol tak, že obžalovanému uloží nepodmienečný trest odňatia slobody, tak ako je navrhnuté v odvolaní.

Obhajca obžalovaného uviedol, že sa pridriiava písomného vyjadrenia k odvolaniu prokurátora a navrhol odvolanie prokurátora zamietnuť podľa § 319 Tr.por.

Obžalovaný uviedol, že sa pridrižiava slov svojho obhajcu. Uvedomil si nesprávnosť svojho konania a chce sa liečiť zo svojej závislosti, je ochotný vykonať ústavné psychiatrické liečenie. Preto uložený trest okresným súdom opovažuje za dostatočný a navrhol, aby odvolanie prokurátora krajský súd zamietol ako nedôvodné.

Podľa § 317 odsek 1 Tr. poriadku ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 odsek 1 Tr. poriadku alebo nezruší rozsudok podľa § 316 odsek 3 Tr. poriadku, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 odsek 1 Tr. poriadku.

Krajský súd ako odvolací súd preskúmal v intenciách § 317 ods.1 Tr. poriadku napadnutý výrok rozsudku súdu prvého stupňa, pričom pokiaľ ide o výrok o vine, súd prvého stupňa postupoval v súlade so zákonom, keď po tom, čo právoplatne prijal na hlavnom pojednávaní vyhlásenie obžalovaného podľa § 257 odsek 1 písm. b) Tr. poriadku o vine, uznal obžalovaného napadnutým rozsudkom vinným zo spáchania prečinu útoku na verejného činiteľa podľa § 323 ods. 1 písm. a) Trestného zákona v jednočinnom súbehu s prečinom útoku na verejného činiteľa podľa § 324 ods. 1 písm. a) Trestného zákona, ods. 2 Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. j) Trestného zákona, pretože tento svojím konaním popísaným v skutku naplnil všetky zákonné znaky citovaných prečinov. Keďže odvolací súd v napadnutom rozsudku vo vzťahu k výroku o vine a v postupe súdu výroku o vine predchádzajúcim nezistil chyby odvolaním nevytýkané a odôvodňujúce podanie dovolania, preskúmal z podnetu podaného odvolania len výrok o uloženom treste a dospel k nasledujúcim záverom.

Krajský súd zistil, že pri ukladaní trestu okresný súd správne prihliadol na všetky dôležité skutočnosti a zásady podľa § 34 ods. 1 až 4 Tr. zák. dôležité z hľadiska jeho ukladania, najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, pritažujúce a poľahčujúce okolnosti, osobu obžalovaného, jeho pomery a možnosti nápravy, ale i generálnu a individuálnu prevenciu. Uvedené skutočnosti dôležité z hľadiska ukladania trestu aj správne vyhodnotil, pričom u obžalovaného zistil jednu pritažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. h) Trestného zákona (spáchal viac trestných činov). Súčasne zistil i poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l) Tr.zák., že sa obžalovaný priznal k spáchaniu trestnej činnosti v celom rozsahu a to už v prípravnom konaní a trestný čin oľutoval. Možno tiež konštatovať, že napomáhal príslušným orgánom pri objasňovaní trestnej činnosti tým, že svoje priznanie, oľutovanie a napomáhanie potvrdil vyhlásením o vine pred súdom prvého stupňa. Je pravdou že bol v minulosti postihovaný za dva priestupky a to priestupok proti majetku a priestupok proti občianskemu spolunažívaniu, súdne trestaný však doteraz nebol. Obžalovaný spáchal v jednočinnom súbehu dva síce nie zanedbateľné prečiny, no po zvážení všetkých dôležitých okolností a to s prihliadnutím na skutočnosť, že sa priznal k spáchaniu protiprávnej činnosti v celom rozsahu a to už v prípravnom konaní, trestné činy oľutoval a urobil pred súdom vyhlásenie o vine, zohľadniac teda jeho kritický postoj nielen k spáchaniu trestných činov, ale i postoj k jeho závislosti na alkohole a psychotropných látkach a v tej súvislosti vyjadrenú ochotu podrobiť sa ústavnému psychiatrickému liečeniu ústavnou formou a napokon zistenie, že doposiaľ nebol súdne trestaný, prihliadajúc i na určitý výchovný charakter vykonávanej väzby obžalovaným, dospel aj krajský súd k názoru, že na obžalovaného nie je nevyhnutné vplývať nepodmienečným trestom odňatia slobody. Odvolací súd zaoberajúc sa argumentáciou prokurátora uvádzanou v odvolaní považuje za potrebné uviesť, že Trestný zákon v základných zásadách ukladania trestov, konkrétne v ustanovení § 34 ods. 1 Tr. zákona zakotvuje účel trestu, ktorý má mať nielen generálnu prevenciu, ale i preventívnu a má vytvoriť podmienky na jeho prevýchovu, aby viedol riadny život. Z uvedeného je zrejmé, že pri ukladaní trestu je teda nutné prihliadať nielen na generálnu prevenciu, ale aj na individuálnu a trest má teda spĺňať nielen represívnu funkciu, ale aj prevýchovnú. V prejednávacom prípade je potrebné zvýrazniť, že obžalovaný je prvotrestanou osobou, kedy vyvstáva do popredia práve individuálna prevencia. Preto zohľadniac vyššie uvedené, bude účel trestu aj podľa krajského súdu dosiahnutý i uložením úhrnného trestu odňatia slobody podľa § 323 ods. 1, § 41 ods. 1, § 38 ods. 2, § 36 písm. l), § 37 písm. h) Trestného zákona v trvaní 15 (pätnásť) mesiacov, výkon ktorého mu bol podľa § 49 ods. 1 písm. a) a § 50 ods. 1 Trestného zákona podmiennečne odložený na skúšobnú dobu 24 (dvadsaťštyri) mesiacov, ktorý aj podľa názoru odvolacieho súdu je spôsobilý pri súčasnom uložení ochranného psychiatrického liečenia ústavnou formou podľa § 73 ods. 2 písm. d) Trestného zákona dopomôcť k zavŕšeniu nápravy obžalovaného. Odvolací súd vzhľadom na všetky skutočnosti dôležité z hľadiska ukladania trestu a splnenie jeho účelu považuje uložený trest za zákonný a primeraný, pričom odvolací súd nezistil v tomto smere dôvod na zmenu.

Vzhľadom na takéto rozhodnutie krajský súd obžalovaného ihneď prepustil z väzby na slobodu, pretože jej dôvody pominuli.

Z týchto dôvodov krajský súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Trenčíne pomerom hlasov tri ku nule (3:0).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.